

vou služebního platu sekundárních lékařů, nastoupivšího na místo všech dosavadních stálých služebních požitků, včetně mimořádných odměn a dosud poskytované stravy odměněny jednotně, úhrnkově veškeré jejich služební úkony, počínajíc od 1. ledna 1926, tedy i práce přesahující osmihodinovou služební dobu ve smyslu zákona ze dne 19. prosince 1918, č. 91 sb. z. a n., jichž přípustnost byla odůvodněna již povahou lékařské služby a nutnou potřebou lékařské pomoci i mimo osmihodinovou pracovní dobu (§ 11 odst. (2) vlád. nař. a § 10 předpisů zemského výboru). Dostalo se tedy žalobci v nově upravených vyšších požitcích od 1. ledna 1926 již i odměny za práce přes osmihodinovou dobu. Byla mu proto při stanovení nových služebních požitků právem odpočítána naturální odměna za tyto práce, zhodnocená peněžní částkou 270 Kč měsíčně (stejně jako u sekundárních lékařů státních civilních ústavů léčebných), neboť byla žalobci skutečně v době od 1. ledna 1926 ve stravě již plněna kromě služebního platu, a nové požitky nastoupily na místo všech dosavadních požitků, mimořádných odměn i dosud poskytované stravy. V souzené věci nelze řešiti právní otázky, týkající se jiných sekundárních lékařů, nýbrž bylo se omeziti jen na případ, o nějž jde. Žalobce, který novou úpravou získal na výši služebních požitků proti dřívějšímu stavu, nemá právní nárok, by mu při nové platové úpravě nebyla sražena odměna za práce přes čas, ježto by mu jinak tyto práce byly odměněny dvakrát (v obdržené již stravě a v penězích) a byla by tím porušena i zásada § 212 zákona čís. 103/1926 sb. z. a n., neboť by se mu dostalo úhrnné odměny vyšší, než sekundárním lékařům v civilních státních ústavech podle § 50 vl. nař. čís. 21/1927 sb. z. a n.

Čís. 11969.

Pro obchodníka, podepsavšího objednávku, jest závazným i ustanovení objednávky, že ústní nebo písemná ujednání v objednávce neuvedená nemají platnost.

Obchodní cestující není již sám sebou obchodním zmocněncem firmy, nýbrž jen, byl-li za obchodního zmocněnce ustanoven. Byl-li obchodní cestující oprávněn přijímati nabídky s platností pro firmu jen v určité formě, nemají ujednání nepojatá do objednacího lístku pro firmu platnost, pokud před přijetím nabídky uvedené v objednávce aneb současně s ní nedošla druhé strany.

(Rozh. ze dne 7. října 1932, Rv II 285/31.)

Žalující firma prodala žalovanému obchodníku váhu. Podle podmínek, jimž se žalovaný podpisem na objednávce podrobil, neměla zvláštní ujednání se zástupci a vůbec jakákoliv ústní nebo písemná ujednání, v objednacím listě neuvedená, platnosti. Proti žalobě o zaplacení kupní ceny za váhu namítl žalovaný mimo jiné, že ujednal se zástupcem žalující firmy, že koupí váhu pod podmínkou, dá-li k tomu souhlas společník firmy M., jenž však prý ku koupi nesvolil. Procesní soud první stolice uznal podle žaloby. Odvolací soud napadený rozsudek potvrdil. Důvody: Odvolatel poukazuje k tomu, že svědek

P. sám udal, že jest oprávněn ujednati i jiné podmínky, než jsou uvedeny v objednacím listě; při tom však nechává nepovšimnuto, že svědek k tomu dodal, že v takovém případě byly by tyto podmínky musely býti zapsány do objednacního listu. Právě vzhledem k této okolnosti, která vysvětluje ostatně z doslovu objednacního lístku, jest bezvýznamné, zda podmínka dodatečného schválení kupu M-em byla ujednána ihned při objednávce, jak žalovaný tvrdí, či teprve dodatečně, jak má za prokázáno odvolací soud v souhlasu s prvním soudem. Neboť v objednacím listě jest výslovně uvedeno, a to na jeho první stránce, žalovaným podepsané, že zvláštní ujednání se zástupci nemají platnosti, též i jiná ústní nebo písemná ujednání v tomto listě neuvedená. Zda žalovaný před podpisem četl celý obsah objednacního listu čili nic, jest bezvýznamné. Neboť objednávatí na základě objednacích listů jest všeobecným zvykem v obchodním životě a jest povinností řádného obchodníka, by se před podpisem objednacního listu seznámil s jeho obsahem, který se podle obchodního zvyku ústně všecken nevysvětluje. Objednatel, který takový list podepíše, aniž jej pozorně přečte, dává najevo, že s jeho obsahem jest srozuměn, ač ho nečetl. Podpis jeho znamená podle pravidel slušného obchodního styku, že projevuje souhlas s celým obsahem objednacního listu (§ 863 druhá věta obč. zák.). Při náležitě pozornosti mohl proto žalovaný nabýti vědomosti o tom, že úmluva o podmínce v objednacím listě neobsažené, uzavřená se zástupcem žalující firmy, zavazuje ji jen, byla-li zapsána do objednacního listu. Objednatel, který se o to nestará, by tomuto formálnímu požadavku bylo vyhověno, nemůže proto vytýkati obchodnímu zástupci jednání proti dobrým mravům, když umluvenou podmínku do objednacního listu nepojal. Rozhodně nemohl by činiti zodpovědnou firmu za takové jednání jejího zástupce.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Nižší soudy správně dolíčily, že obsah písemné objednávky z 25. dubna 1929 podepsané žalovaným ho zavazuje, zejména, an první soud nevzal za prokázáno, že žalovaný podepsal objednávku bez přečtení, a odvolací soud na tom nic nezměnil. Je proto pro žalovaného závazným i ustanovení objednávky, že ústní nebo písemná ujednání v objednávce neuvedená nemají platnosti. Nepříčí se dobrým mravům, že žalující firma vedlejší do písemné objednávky nepojatá ujednání neuznala za platná. Neboť obchodní cestující není již sám sebou obchodním zmocněncem firmy, nýbrž jen, jakž z čl. 49 obch. zák. je patrné, byl-li za obchodního zmocněnce ustanoven. Pak se teprve na něho vztahují články 47 a 48 obch. zák. o obchodních zmocněncích, podle nichž se pokládá za oprávněna ujednávati jménem principála obchody do oboru přikázané mu působnosti obyčejně spadající. Jinak se řídí jeho oprávnění podle obsahu udělené mu plné moci a zavazují principála jen taková jednání obchodního cestujícího, jež byla učiněna v rámci udělené mu plné moci. Že obchodní cestující firmy je jejím obchodním zmocněncem, nebylo ani tvrzeno. Byl-li tedy obchodní cestující oprávněn přijímati nabídky s platností pro firmu jen v určité formě (t. j. ve formě objednacního lístku), ne-

mají ujednání do objednávacího lístku nepojatá pro žalující firmu platnost, pokud před přijetím nabídky v objednávce uvedené aneb současně s ní druhé straně nedošla (čl. 320 odstavec 1 obch. zák.). To se však nestalo. Neboť není dokázáno, že žalovaný neb obchodní cestující toto doplnění objednávky druhé straně závčas sdělil. Pouze M., jako třetí nesúčastněná osoba, sdělil dopisem ze 27. dubna 1929 druhé straně, že stornuje objednávku. Trvala-li firma na tom, že je pro ni směrodatný jen obsah písemné objednávky, jednala v mezích svého práva a nelze jí proto vytýkati, že jednala proti dobrým mravům.

Čís. 11970.

Úmluva, že zboží jest koupeno za určitou cenu »loco továrna«, platí jen pro případ, že zboží jest skutečně dodáno z továrny. Bylo-li dodáno ze skladiště továrny bližšího kupiteli, nemůže se prodatel na kupiteli domáhati zaplacení dovozného z továrny do skladiště.

(Rozh. ze dne 7. října 1932, Rv II 455/31.)

Žalující firma, továrna na stroje v Přerově, prodala žalovaným v J. na Slovensku motor, mlátičku a brzdu za 15.120 Kč loco továrna. Koupené předměty byly žalovaným dodány ze skladiště žalobkyně v Humenném na Slovensku. Dovozné z Humenného do stanice dodací žalovaní zaplatili. Žalobou, o níž tu jde, domáhala se žalobkyně na žalovaných též zaplacení dovozného z Přerova do Humenného. **P r o c e s n í s o u d p r v é s t o l i c e** uznal podle žaloby, **o d v o l a c í s o u d** žalobu zamítl.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Pokud jde o právní posouzení věci (§ 503 čís. 4 c. ř. s.), jest rozhodnou jen otázka, zda mezi stranami došlo k ujednání, podle něhož se žalovaní zavázali zaplatiti sporné dovozné. Názor dovolatelky, že prvý soud zjistil, že se žalovaní zavázali zaplatiti toto dovozné a že zjištěním tím byl vázán odvolací soud, ježto prý žalovaní nenapadli zjištění to odvoláním, že tudíž, pokud se napadený rozsudek odchyluje od zjištění toho, je v rozporu se spisy, je mylný. Nejde o zjištění, nýbrž o výklad nabídky žalovaných, o výklad listiny, tudíž o právní posouzení věci, jež jako nesprávné bylo napádeno žalovanými v odvolání. Žalovaní učinili žalobkyni písemnou nabídku na tištěném formuláři žalobkyně. Podle formuláře toho žalovanými podepsaného koupili od žalobkyně motor, mlátičku a brzdu za 15.120 Kč loco továrna. Je zjištěno, že tyto zakoupené stroje nebyly v továrně žalobkyně v Přerově, nýbrž v jejím skladišti v Humenném a že dovoz z Humenného do stanice dodací žalovaní zaplatili. Přihlíží-li se k doslovu kupních podmínek vytištěných na formuláři žalobkyně žalovanými podepsaném, nelze podle doslovu těchto podmínek, zejména jejich odstavce 5. vykládati podle § 914 obč. zák. a čl. 278 obch. zák. slova »loco továrna« jinak, než tak, že ustanovení to přichází